

Губернатор д-р Вехтер у Дрогобичі

Львів, 20 червня.

(тп) 17. ц. м. Губернатор д-р Вехтер у товаристві шефа Уряду д-ра Льозакера і керівника Внутрішнього Управління д-ра Бауера та інших урядовців обласного Уряду вийшов Дрогобич.

Спершу прибув він до будинку Міської управи, де ввів у уряд нового окружного старости д-ра Гергена. Після щирих слів подяки дотеперішньому старості Едамчиківі, що вийжджає на Схід для важких доручень, Губернатор звернувся до нового старости і закликав його докладати якнайбільше праці і зусиль на новій стійці своєї праці.

Згодом подався він до будинку окружного староства, де познайомився зі співробітниками. Після цього Губернатор прийняв провід Українського Окружного Комітету, в особах д-ра І. Мартинюка, д-ра І. Костшемського, дир. М. Баранюка, д-ра І. Бойка, мгр. Луцького, інж. Дм. Хичія, д-ра В. Чапельського та Ігумена І. Луцького. Головою Комітету д-р Мартинюк привітав Губернатора; у своїх словах звернувся він увагу на те, що українське населення сповнене почуттям великої відданості для Німецьких Збройних Сил, що увільнили його з-під большевицького ярма. А далше він заявив: Наша праця у порівнянні із злом Німецьких Збройних Сил невиснака. Але ми приобіцяємо доложити всіх сил, щоб німецький народ здобув перемогу і ми надіємося, що теж і наша співпраця буде однією з підвалин для побудови нової Європи.

Дякуючи голові Українського Комітету за його слова, Губернатор заявив: «Очевидно, що це Ваша співпраця для мене незвичайно важлива, а то тому, що Ви повинні бути посередником між нами і українським населенням. Тепер час є дуже поважний і ми мусимо доложити всіх сил, щоб досягнути достаточну ціль, якою є повалення большевизму і побудова нової, мирної Європи. Тому те і Ваша співпраця для мене необхідна. Ви є посередником і Ви мусите Вашою настановою усвідомити необхідність якнайбільшої напруги сил».

Після розмови з членами Українського Комітету, Губернатор подався до Міського Театру, де зібралися посадики і волонери та громадські старшини дрогобичської округи.

Тут привітав гостей уступаючи з проводу округи староста Едамчик; він подав короткий перегляд своїх дотеперішніх досягнень. Він відмітив, що три волонери старшини в окремий спосіб виділилися і тому приємно йому їм трьом передати докази признання. Цими трьома волонерними старшинами є: Магас з Деремби, Волошин з Добрилія і Дубик з Стебника. Опісля окружний староста прохав Губернатора забрати

слово і промовити до зібраних посадики і волонери та громадських старшин. У своїй промові Губернатор заявив:

«За кожним разом, коли тільки я вийжджаю зі Львова в якунебудь округу Галицької області, завжди велику вагу прив'язую до того, щоб разом побувати з посадиками та волонерними і громадськими старшинами, бо вони як посередники між нами і населенням є для нашої праці винятково важливі. Тепер, коли триває ще війна, ми маємо виповнити ще великі і важкі завдання, а для виповнення цих завдань ця округа є винятково важна. Для Європи починається нова доба: валиться старий світ, а народжується новий. Цей старий світ не міг виповнити своїх завдань, а тільки довів край до руїни, а новий світ, новими і здоровими силами все це відбудує. Тимто їй необхідно для виповнення цих завдань прикласти всіх зусиль, а зокрема Вам чесним і випробованим мужам, що тут виростили і цю округу добре знаєте. На Вас усіх спочиває велика відповідальність у відношенню до влади. Мущу передусім підкреслити, що ми від Вас багато вимагаємо. Багато праці треба виконати, й не всі завдання є може зовсім присми. Ми домагаємося, щоб наші доручення були виконувани; ми не вимагаємо нічого такого, що не є необхідне для вимог теперішнього часу, але ми вимагаємо тільки того, що ми за всяку ціну вимагаємо мусимо, з уваги на воєнний час. Я вже сказав, що вся справа в побудові нового світу, для якого німецький народ щоденно приносить криваві жертви. Німецький воїн воює сьогодні на всіх фронтах світу і за

свою батьківщину і за Вас, а німецьке населення мусить вважати працювати, щоб і пайку свого труду вкласти в досягнення наміченої цілі. Ви жигнете сьогодні під опікою німецької зброї і Ваша праця повинна проходити в мирі. Тому закликаю Вас, мої співробітники, до ще поважнішої і ще більш жертвенної співпраці. Те, для чого сьогодні прикладаєте свій труд, вижді і Вам на добро. Бо, коли ми тут направляємо дороги, то ці дороги не будуть тільки для нас, але і для воєн Ваших селян, коли ми вимагаємо від Вас здачи Вашої продукції, вимагаємо цього для німецького воюяка, який і за Вас воює і задля Вас часто недоїдає. І поліція, яку ми створили, береже здебільшого українське населення, щоб воно спокійно працювало. Отже Ви всі мусите помагати, щоб з цього краю вийти багатий і щасливий край. Навпевно Ваші селяни часто приходять до Вас і будуть говорити, що деякі наші зарядження, про які Ви повідомили населення і для виконання яких мусите доложити всіх старань, є важкі і неконечні. Але я переконаний в тому, що Ви розумієте: ці зарядження необхідні, щоб намічену ціль, досягнути, і цілі Європи, а в тім і цьому краю забезпечити мир, до якого всі тужать. І можете бути певні, що ті люди, які тепер найбільше Вас анхословлять, колись прийдуть до Вас і скажуть Вам, що правда була по Вашій стороні, не буде для Вас найкраща нагорода за те, що сьогодні Ви є вірні і співпрацюєте з нами».

Вийшці Губернатор просив прийняти бути вірними новому окр. старості д-рові Гер-

генсові таксамо, як колись були вірні його попередникові старості Едамчикові, який і висловив їм сьогодні за їхню вірність і жертвенну працю свою велику подяку.

Після цього забрав слово новий окружний староста і приобіцяв, що він доложить всіх зусиль, щоб до всіх завдань підходити з великою уважливістю; він завжди прислухуватиметься до всіх побажань населення.

Коли окр. староста скінчив свою промову, забрав слово посадики Дрогобича д-р Костшемський і заявив:

«Пане Губернаторе! В імені всіх зібраних тут посадики, волонери старшин і громадських голів округи, в імені міста і в мою власному вітаю Вас, Пане Губернаторе, сердечно в нашому місті. Мені припала честь першим раз від хвилень прогнання большевизма привітати Вас тут, як нашого достойного Гостя».

Він, Пане Губернаторе, керманч області Галичина, яка в організації Генерал-губернаторства займає своєрідне місце. Область Галичина — це не лиш найбільша область, але вона різніть від інших областей теж національніми відносинами, які тут є. Ця область, а також і наша округа, є заселена у 80% українцями, що від ряду років, це за австрійських часів і згодом за польських часів були приязно настроєні до німців і всі свої сподівання на краще майбутнє покладали на Німеччину, німецьку могутність і Німечку Збройну Силу. Ви, Пане Губернаторе, отже муж, що кермує долею нашого народу, який тут живе».

Рік тому назад ніхто з нас навіть не мріяв, що визволення з большевицького ярма є таке недалеке. Ми всі впали вже в одчай. Здалося, що наша загубля — особиста, і цілого нашого народу — вже перерішена. Але рішення Фюрера дошло до 22 червня 1941 р. Боротьба з большевизмом почалась. Проійшо вісім тяжких днів, що вимагали від нас найбільших жертв і у дні 1 липня 1941 р. Німецька Армія увійшла до нашого міста. Прийшло визволення. Радість населення і почуття відданості для Армії може лиш

той оцінити, хто бачив це власними очима.

Негайно на заклик Команди Місії вийшли ми до встановленого порядку. Праця була важка. Це була не лиш війна, не лиш зудар двох арій, що спричинив в нашій округі й в нашому місті великі шкоди, які мусили бути усунені, але треба було перебувати наново цілу большевицьку господарку й всі большевицькі урядівники і створити новий порядок, згідно з західно-європейськими закладами. Вірою, що це нам вдалося. І коли в серпні 1941 р. прийшла сюди німецька цивільна адміністрація, найшла наліп упорядковані відносини. Німецький цивільний адміністрації під провідом окружного старости Едамчика склали ми негайно заяву нашої злочинності й готовності співпрацювати. Вправді кажуть, що заяви злочинності без діл не мають ніякої вартості, але це є лиш частинно слушне. Про те може вилити осуд лиш той, кому довелось жити в краю, якого населення не складо ніяких заяв злочинності. Ми одначе не лише злочинні, але хочемо активно усма силами і з найкращою волею співпрацювати і таким робом допомогти німецькій адміністрації створити новий порядок і забезпечити прохорчування. Маємо мову, а недовільні, але Панове мусять пам'ятати, що це довгі роки польського панування, опісля коротке, але жадне большевицьке повелення, якіні війна, невражій і повинні завдати нашому народові великі матеріальні й психічні шкоди. Не було легкого справно всі ці справи в кількох місяцях направити. Наша округа й оба міста Дрогобич та Борислав, переважно терени нафтової промисловості; вже у довоєнних часах не були вони під харківним оглядом самовистарчалними теренами. Через те, що засоба транспорту не були вистарчалні, наше населення терпіло на недостатку харчі. Розуміється, що це не залишилось без впливу на праці кожного з нас».

Але незабаром надійдуть нові жиння й ми сподіваємося, що в цьому році достягнемо краще майбутнє, кращі відбудови праці й кращі досягнення.

Війна ще триває. Мусимо отже допомогти Німецькій Армії у її гігантських змаганнях з большевизмом нашою працею в нафтовій промисловості і хліборобстві. Війна одначе скінчиться переможею. Ми бажаємо цієї перемоги й віримо в неї. До тієї перемоги хочемо причинитися бодай жертвою праці і зусиль».

Вам, Пане окружний старосто Едамчик, ми вдячні за те, що Ви зробили для побудов адміністрації, порядку й господарчк округи і для нашого населення. Бажаю Вам щастя на новій стійці, яку Ви, мабуть, обіймете теж у нашій далшій батьківщині.

Рівночасно поздоровляю Вас, Пане окружний старосто д-ре Гергена, тут у нашій округі й у місті, як нового керівника адміністрації округи й бажаю Вам, щоб Ви мали багато радості й задоволення в праці між нами і щоб Ви досягнули ті цілі, що Іх Вам поставив Фюрер.

Вкінці хочу просити Вас, Пане Губернаторе, й Вас, Пане Окружний Старосто, прийняти від нас, зібраних тут урочисто з нагоди введення в уряд нового паня окружного старости посадики, волонери старшин і громадських голів, ще раз запевнення, що ми — як це було досі — є готові до нейквітнішої і як найдалш відлучч співпраці з Вами, Пане Крайсгауптмане, і з цілою німецькою адміністрацією.

Прошу Вас, Пане Губернаторе і Вас, Пане Крайсгауптмане, прийняти до відома що мою заяву й на майбутнє скористати з неї для добра Німецького Райху й народу як також для добра нашого народу. Пане Окружний Старосто, вимагайте — ми повинніємося. Пам'ятайте про те, що ми прийшли; ми повинніємося з радістю, і радість лаямо нас силою до дальшої, ще кращої співпраці».

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЖИТТЯ КРАЮ

РОЗБУДОВА ЕЛЕКТРИЧНОЇ СІМКИ В ТЕРЕБОВІ

Теребовля, 20 червня. (тп) Ще до війни в 1939 р. вбудовано в Янові біля Теребовлі електрично, порушувано водою. Ця електрика обслуговувала суцільні містечка, а то Копичини, Тульшани, Янів, Хлоросткі, Теребовля та Струсів. На сам електричний струм не проведено за винятком кількох хат у Кобиловках та Фільварку у Мшані. Большевицями так не в голові було достарчити електричного струму селянам. З приходом німецької влади в Теребовльській районі пороблено всіма можливими заходами, щоб дати селянам та міщанам на периферії Теребовлі електричне світло. Завдяки енергійній і запевняльній праці теперішнього керівника електростанції Янів-Теребовля інж. Ярослава Гарматія розгалужено електричний сітку в самій Теребовлі та новітні. Та сама електростанція, що за польських та большевицьких часів дедше вистарчала на кілька загальних містечок, сьогодні виконує багато. Більше завдання Крім самої Теребовлі з електричного світла користують сьогодні і всі ділянки: Підзамче, Раковини, Тернопільська вулиця. В селлах Зелеву, Підгорі, Саліках, Мшанці, Кобиловках і ін. вже майже в кожній хаті є електричне світло. Крім того вже пригот-

лено матеріал до розповедженн електричного струму в Салдах, Підзамчі, Волиці, Семенові, Махові, Гулявській, Засіночі, Млинській. Незабаром будуть користуватися електричним струмом всі села, що лежать вздовж лінії Янів-Теребовля. Електростанцію в Янові-Теребовлі обслуговує понад 26 людей, з яких деякі молодші, не лише мають заробіток, але риторчано під проводом свого директора набирають теоретичного і практичного знання з ділянки електротехніки. Можна сподіватися, що в Теребовлі скоро народство та виконається молодий нарібок українських фахівців у цій ділянці.

ГОСТИНІ ВИСТУПИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ТЕАТРУ

Теребовля, 20 червня. (тп) В дніх від 27 до 31 травня ц. р. гостині Тернопільський Театр ім. Ів. Франка в Теребовлі. За цей час поставив він 4 п'єси і два одлу репю. Це були такі вистави: «Циганське кохання», «Степовий Гість», «Барон Кіммель» і «Тарас Бульба». Ту саму драму повторено в неділю, 31 травня популоду для селянства доковоного електричного світла. Різноманітний, добре підібраний і дбайливо підготований репертуар вповні задовольняє теребовльську публіку. Найбільший успіх мала драма «Степовий Гість» з огляду на свій національно-виховний характер, а та-

кож драма «Тарас Бульба», де ярко змальована трагічна і в своїх наслідках погубна перемога над почуттям національної гідності лицаря. Свою гостину в Теребовлі закінчив тернопільський театр репюю, на якій програмі склалися хоріві й сольові виступи та балети. Глядачам припало до вподоби найбільше народні танки: «Катерина», «Гонга», «Чумаки». Театр здобув собі признання української публіки і німецьких гостей

ДОПОМОГОВА АКЦІЯ СТАНИСЛАВСЬКОГО СТАРОСТИ

Станіславів, 20 червня. (тп) Станіславський староста д-р Альбрехт розпочав на терені своєї округи жинну акцію в тому напрямі, щоб дати негайно, хочби одноразово допомогти всім потерпілим наслідком воєнних діл.

СВЯТО МАТЕРІ В ПОВІТІ

Городок, 20 червня. (тп) Заходом учителів і учнів народної школи с. Повітня влаштовано 31 травня ц. р. свято в честь матери, Дир. Юрків уступив слову і з'ясував вагу материнської любови. На дальшу програму свята зложилися декляції й співи. Найкраще вишшли збірні й індивідуальні декляції, які також співав учнів І. П. кл. Це свято було полякою матеріям за їх труд і посвату у вихованні своїх дітей

... і генерал-фельдмаршал
Роммель.

У адлячому шануванні Ва-
шого командування і Вашої
особистої акції, що вирішували
бої, а також у признанні
їх героїських досягнень для
військ, що змагаються під Ва-
шою командою на африкан-

На спеціальному засіданні найви-
щої ради Советського Союзу на-
родний комісар закордонних справ,
Молотов, вголосив промову, в якій
закликав ЗДА посилити доставку
помочі для Советського Союзу.
Також згадом бої та останні завданні
удари, що їх більшовики зазнали
від німецьких збройних сил, дове-
ли до того, що більшовики є в
великих матеріальних клопотах.

ці випустили нові удивлені основи
літаки, типу „О“, що значно пере-
вищують австрійські машини.

РИМ, 23 червня. (тн). — Урядово
повідомляють: Дуче прийняв еспан-
ського міністра закордонних справ
Серано Сувера в товаристві італій-
ського міністра закордонних справ
графу Чіано та мав з ним майже
2-го годинну сердечну розмову.

„Тепер слід і українському народові включатися у велике призначення“

Службові відвідини Райхсміністра Альфреда Розенберга в Україні

РІВНЕ, у черні. — Уже вчора
повідомили ми, що до Рівного при-
був Райхсміністр для зайнятих
східних областей, райхсміністер
Альфред Розенберг. Його прима-
тали на зал. візці: райхсміністер-
гауляйтер Еріх Кох, ген. комісар,
керівник гол. відділу та керівни-
ки відділів Держ. комісаріату та
близькі співробітники. Були також:
командант німецьких збройних сил
в Україні, генерал летунів Кішін-
гер з генералами Фейхтмаєром і
Мельцером та з офіцерами штабу,
інший командант СС. і поліції
при ДКУ, СС-Обергрупенфюрер
Прюссман, генерал поліції фон
Інггафен і ген. комісар пошти в
Україні, през. Д-р Рітгер. У това-
ристві Райхсміністра був його по-
свідчений заступник, гауляйтер Д-р
Альфред Маєр, гауляйтер Шмідт,
інж. директор Лайббрандт, керів-
ник Гол. Відділу і інж. радник
Териседен, гавитман Кернер, СА-
Обергрупенфюрер Кінкелін, обер-
штатсарнт Д-р Вегенер, оберла-
дестерігерсрат Д-р Вільгельм і
майор Крайн, шеф преси для зай-
нятих східних областей. Міністр
перейшов перед фронтом почесних
командій німецьких збройних сил,
поліції і одного кішного король-
сько-мадарського відділу гонимців,
що зайняли з музикантами своє міс-
це. Опісля поїхав міністр в держ.
ком. Кохом до уряду Держ. ко-
місаріату, де відбулася нарада з
Ген. комісарами та керівниками
відділів Держ. комісаріату.

Тут вголосив Райхсмін. Розен-
берг промову, в якій подякував
за працю в Україні та обговорив
найважливіші справи і проблеми
праці. М. ін. мін. Розенберг звер-
нув увагу, що слід вибачитися пе-
реданого погляду, начеби колиш-
ня Росія була одностайним про-
гнором та начеби її замешкувало
одностайне населення. Дальше го-

ворня райхсміністр про цілі ні-
мецької східної політики. Усі роз-
порядки мусять бути безумовно
справедливі. Формування європей-
ського Сходу — найбільше зав-
дання, що його колинебудь поста-
влено якомусь народові в історії.

Увечері відбулося в Німецькому
Домі прийняття держ. ком. Е.
Кох на честь гостя. Тут вголос-
ив мін. Розенберг промову, в якій
м. ін. сказав, що він свідомий, які
бої в цьому краю творять істо-
ричне підложжя при всій сього-
днішній управі. Він згадав індо-
германські племена, орди з Схо-
ду, державу варягів, московсько-
царське зазіхання на ці плодотві
області і боротьбу українців і
москалів продовж століть. Коли
у першій світовій війні розбилася
царська імперія, зродився під
проводом жидівства новий жахливий
централізм над усіма народами
Сходу. Знову піднялися на багато
місцях України люди на опротив
проти їхніх катів. Сотки тисяч у
дні роках заслано, мільони вимор-
довано і вимордовано. Викори-
стовуючи усі скарби краю для
зброєвої промисловості, яка
стояла на службі світової револю-
ції та тим самим була звернена
проти українського народу, Со-
ветський Союз підтримав українців
в усіх їхніх життєвих вимогах.
Німецькі воюки були зворушені,
коли побачили наслідки цього си-
стематичного душевного гноблен-
ня і пригнужування та зовнішньо-
го занедбання.

Міністр пригадав новий земель-
ний лад, що має усунути больше-
вицьке кріпацтво українського се-
лянства. При цьому були заклики
до здорового розуму українства,
який зрозуміє, що переміна попе-
редніх умови зприводу відсут-
ности інвентару, тяглової худоби

та інших засобів може відбутися
тільки поволі. Українське селян-
ство взялося за працю з найбіль-
шою пильністю. При управі ріллі
помагали навіть старці і діти.

Стверджено, що свідомість по-
невомленої культури знову завору-
шиться. Знову виявилася культур-
на живучість українства, пр. у
музиці і в танках, у длеканні мо-
ви і в свободі віри. При німецько-
му владенні у краю переведено за-
мітну відбудову.

„Знаємо — говорить райхсмін. А.
Розенберг — що на Сході чекає
нас ще велика боротьба, і що судь-
ба велить нам всім далше твердо
працювати. Але знаємо також, що
служимо свідомо цій сильній судь-
бі Німеччини і Європи від почат-
ку націонал-соціалістичного руху.
Тепер слід також й українському
народові включитися свідомо та
охоче до праці в цю велику судь-
бу — призначення. Тільки в той
спосіб можливо, також на його
добро владити все у майбутності.
Від поведінки українців залежить
їх власне життя; надіємося, що во-
ни зрозуміють цей заклик обо-
в'язку і підпоможуть німецьку
збройну силу усім, чого німецький
край може чекати після звільнен-
ня цього краю переможною ні-
мецькою збройною силою від боль-
шевизму. Надіємося також, що ця
війна буде останньою європей-
ською війною і що після неї на-
стане довга доба миру, в якій всі
народи Європи на добро і забез-
печку цілого континенту візьмуть
участь своєю силою і працею. Ні-
мецький провід і український на-
рід мають тепер спільне завдання
— занехати все, що не є кінечне
для ведення війни, а підпомагати
все, щоб допомогти цьому воюван-
ню та з перемогою над больше-
визмом створити мир для майбут-
ньої Європи“.